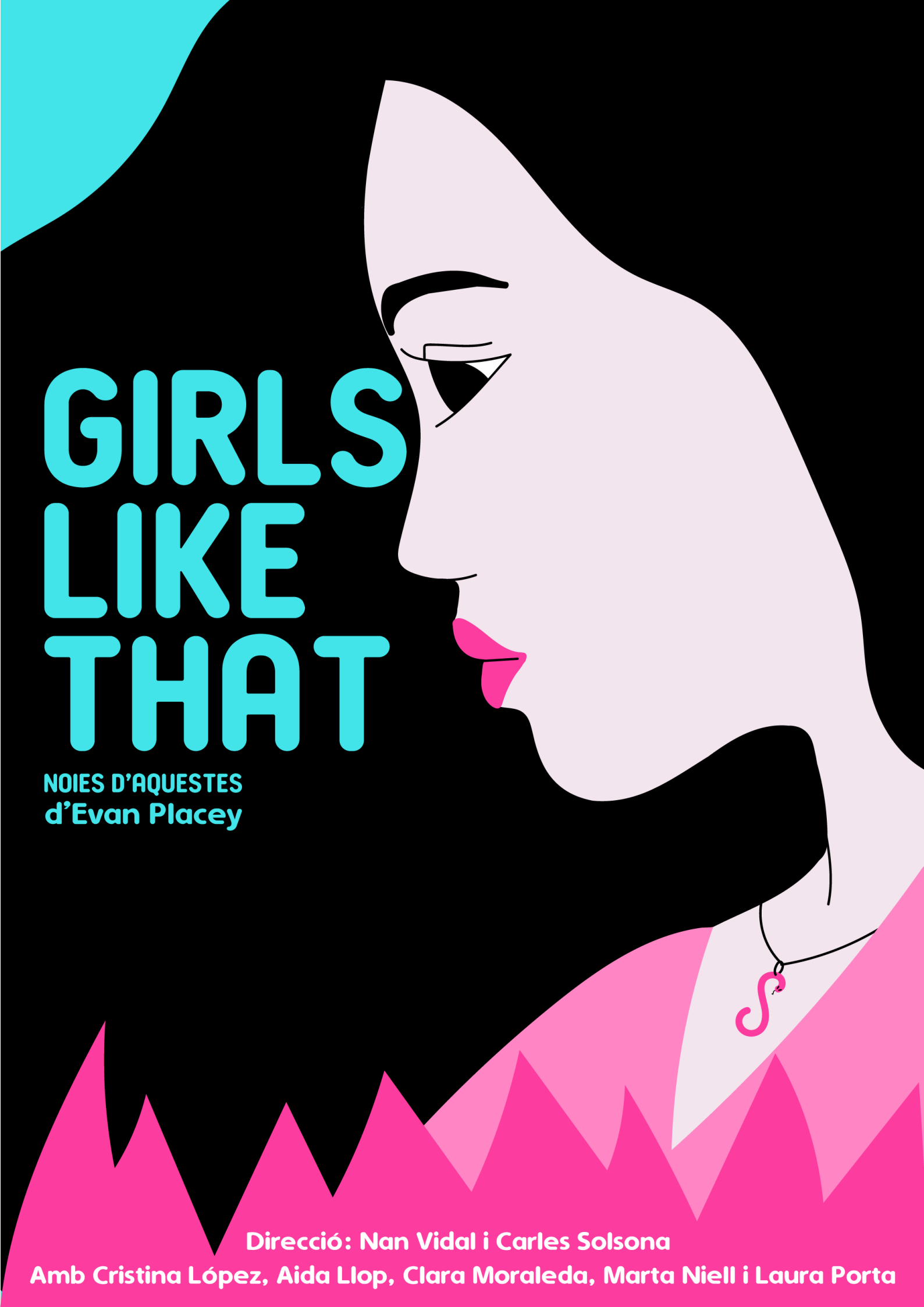

GIRLS LIKE THAT

NOIES D'AQUESTES
d'Evan Placey

Direcció: Nan Vidal i Carles Solsona

Amb Cristina López, Aida Llop, Clara Moraleda, Marta Niell i Laura Porta

Una producció de
càlam

Projecte en creació

**NAU
IVA
NOW**

Amb el suport de

**tanta__
rantana**

Girls Like That va ser encarregada i produïda conjuntament pels teatres Birmingham Rep, Theatre Royal Plymouth i West Yorkshire Playhouse, en els quals es va representar el 12, 14 i 18 de juliol del 2013.

Contingut

- Per què aquesta obra?
- Descripció del projecte
- Equip
 - Actrius
 - Producció
- Premsa i premis

Per què aquesta obra?

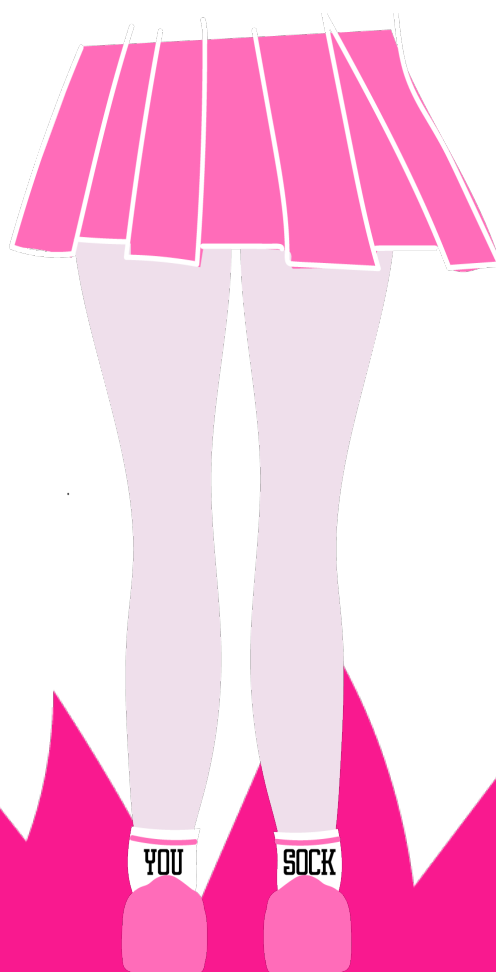
Perquè tracta la discriminació de **gènere**, generant un debat crític entre els joves.

Perquè aborda el tema del **bullying** des d'una perspectiva poc habitual, ja que posa l'accent en l'empoderament de la víctima.

Perquè mostra com **l'impacte del món digital** en la manera com els joves es relacionen i configuren les seves identitats.

Perquè **barreja gèneres** com el drama, la comèdia i el musical.

Perquè es **canten i ballen temes** de Beyoncé, Billie Eilish, Lizzo, Bomba estéreo i Nathy Peluso.

Descripció del projecte

SINOPSI

Les noies del St. Helen són amigues de per vida, però quan la foto despullada de la Scarlett es fa viral a tot l'institut li fan el buit. El problema amb noies d'aquestes, diuen, és que les seves cagades ens perjudiquen a totes.

AUTOR

Evan Placey (Canadà) escriu teatre, però també ha escrit per a la ràdio, la televisió i el cinema. Entre les seves obres destaquem Mother of Him (2010), Holloway Jones (2012) i Girls Like That (2013), que ha estat representada al Regne Unit, Canadà, Alemanya, Holanda, Portugal, Itàlia i França.

ENTREVISTA A EVAN PLACEY SOBRE GIRLS LIKE THAT

M'interessava explorar el tema del "Slut shaming" (l'estigmatització sexual) i com a l'any 2014 les noies encara eren estigmatitzades per qualsevol cosa relacionada amb la seva sexualitat, mentre que, al mateix temps els referents culturals que consumeixen les inciten a ser sexuals.

Algunes de les noies del grup que assetgen la Scarlett tenen dubtes sobre la seva conducta, pensen que s'està anant massa lluny, però tenen por d'alçar la veu i anar contra la resta. L'obra parla de com la mentalitat de grup és un element de pressió enorme sobre l'individu que és molt difícil de desafiar. Si les amigues no poden alçar-se en favor de la Scarlett, en bona part, és perquè tampoc són capaces d'afirmar-se davant del grup.

M'interessa explorar els nivells de responsabilitat. Si moltes noies actuen d'aquesta manera no és per maldat, és per por de que si alcen la veu i s'oposen al grup, seran apartades o tractades de la mateixa manera. Se senten vulnerables i en realitat quan estigmatitzen la Scarlett estan projectant les seves pors del que no volen que els passi a elles.

No em sembla que el debat sigui sobre si està bé o malament fer la foto d'una noia despullada, com li passa a la Scarlett. Penso que l'important és veure com d'una banda hi ha els missatges que arriben a les adolescents de que el valor d'una noia està en la seva imatge, en el seu cos, en la seva sexualitat, però alhora està mal vist que les dones se sentin a gust amb el seu cos i s'expressin sexualment.

Tot i que l'obra se centra en el grup d'amigues de la Scarlett, la reacció dels nois els fa igual de responsables del que li passa a la Scarlett. Però em volia centrar en les veus femenines perquè en teatre és difícil veure obres escrites només per a dones.

PROPOSTA ESCÈNICA

GIRLS LIKE THAT requereix d'un treball coral per part de les actrius. L'estructura de la peça, amb moltes escenes, rèpliques curtes, i salts temporals constants ens ha decantat per una proposta actoral en la qual la gestualitat i el moviment ens permeten sortir-nos del codi realista i acostar-nos al recorregut emocional dels personatges des d'un llenguatge més poètic.

Un dels punts a destacar de l'obra és l'alternança entre les escenes corals, de ritme ràpid, amb els monòlegs d'una sèrie de dones. Els monòlegs ens permeten donar més protagonisme al treball de personatge, posant l'accent en la lluita concreta de cada dona per afirmar-se davant la discriminació de gènere present en diferents moments històrics. En contrast amb la mimesi del grup que interioritza la discriminació, els monòlegs ens permeten posar en relleu la dignitat de l'individu de negar-se a obeir el que considera injust.

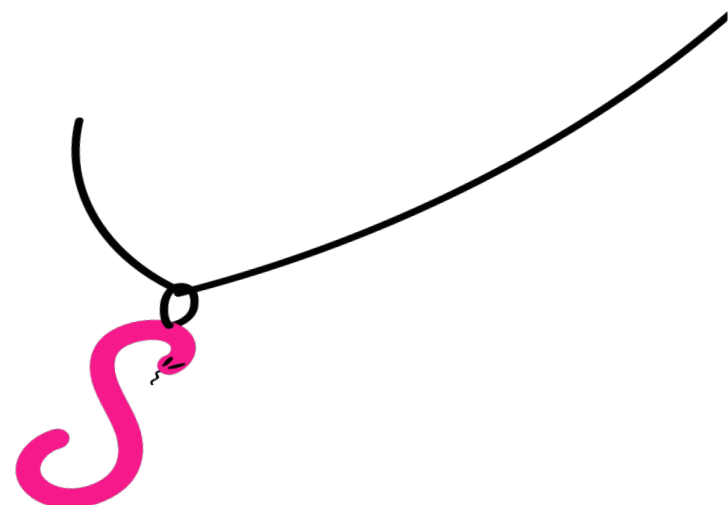
Tot i que l'obra està narrada des del record de les noies, hem optat per treballar les escenes de passat en què les noies tenen cinc, vuit, onze, tretze i finalment disset anys, tractant de capturar l'energia de les diferents edats i el recorregut de la seva amistat des que neix fins que naufraga.

Ens interessa barrejar diferents disciplines en escena, com el teatre de text, el teatre físic i el musical. El fet que l'obra inclogui una tria de cançons és un element dramàtic molt potent que hem fet servir gràcies a la interpretació en directe de les actrius-cantants i a un treball d'arranjament musical que juga molt amb les harmonies.

L'escenografia fuig també del realisme. Apostem més per donar protagonisme a les actrius que es mouren per un espai amb un únic element central: una estructura metàl·lica circular de tres metres d'alçada i un diàmetre de tres metres de la qual pegen uns gronxadors.

L'espai sonor no es limitarà als temes en directe, sinó que tindrà un caràcter de banda sonora en els moments de música incidental o jugarà amb les sonoritats pròpies dels dispositius mòbils quan convingui.

Tenint en compte el gran nombre d'escenes i els salts constants de temps i espais, que remeten a una narrativa cinematogràfica, la llum juga un paper cabdal en l'evocació d'espais i d'atmosferes. En consonància amb la proposta estètica apuntada, ens interessa més remarcar la dimensió poètica de la il·luminació que la versemblança realista.

Actrius

AIDA LLOP

Actriu, cantant i ballarina formada en Teatre Musical a l'Institut del Teatre. El 2016 va dur a terme el projecte ARTBaraka de teatre comunitari a Gàmbia i Senegal, on segueix treballant. És fundadora i component d'Epidèmia Teatre amb qui ha realitzat els espectacles 9 to 5, Bed&Breakfast i Mistela, Candela, Sarsuela. Actualment és actriu de la companyia Àfrica-Catalunya, amb la qual està de gira per Espanya amb l'espectacle Pell de Llarinté, Cua de Tiré. Realitza treballs de ficció com ara la premiada Websèrie Com a Casa, el curtmetratge 4/30. Entre els anys 2007 i 2012 va formar part, com a cantant, del grup infantil Macedònia.

CRISTINA LÓPEZ

Actriu formada a l'estudi Nancy Tuñón. Amplia l' seva formació amb jazz, dansa clàssica, cant i teatre musical. Obté el grau mitjà de solfeig i acordió i té nocions de saxo. Participa a les produccions de Projecte Ingenu com Bodas de Sangre (Poliorama, 2021), Hamlet (Akadèmia, 2019), Romeu i Julieta (Espai Brossa, 2016), Vaig ser Pròsper (Espai Brossa, 2018), Top Girls (Teatre Akadèmia, 2016). També ha treballat a Sucedéneas de Marc Crehuet (Dir: Jaume Viñas) (Eòlia), Utilitat programada de Marc Rosich (Direcció: Miriam Escuriola) (Tantarantana) i en produccions de la companyia Lazzigags com Pippi Langstrump i On vas Holly's Jay? (Teatre Regina). Ex component del grup musical SP3. Ha participat a la web sèrie This New World de Marco Bazzi i La Santa Espina d'Hèctor Romance.

LAURA PORTA

Estudia Comunicació Audiovisual (2010) i es gradua en interpretació al Col·legi del Teatre de Barcelona (2016). Després passa a formar part de la companyia La virtuosa, amb qui guanya el premi del jurat a la Mostra de Teatre de Barcelona amb Catalunya triomfant o el rellotge sense agulles. S'involveix en la creació dramàtica i com a membre del Laboratori Peripècies, liderat per Sergi Belbel. Amb aquest col·lectiu estrena Fantomes, IF I i Por 4. L'any 2014 fa pràctiques universitàries al departament de guió del programa cultural Ànima del canal 33, i participa com a redactora i locutora d'un magazín radiofònic a Ona Sants. Protagonitza la web sèrie Alfons Aladreta (2017), i alguns curts. El 2017 entra a formar part de la Companyia La Llarga, amb la qual protagonitza Llançament.

CLARA MORALEDA

Actriu, cantant, escriptora i youtuber, coneguda en aquest darrer medi amb el pseudònim Leopolda Olda. Com a actriu de musicals, ha interpretat els papers de Montserrat i de Saïd a Mar i Cel (2014), el de La Maca enFang i setge (2016), el de Fanny en Scaramouche (2016), pel qual va ser nominada com millor actriu de repartiment de l'edició de 2017 dels Premios del Teatro Musical, i el de Thea en El despertar de la primavera (2019). En teatre de text, ha representat el paper d'Angélique Diderot en l'obra El Llibertí (2018), i diversos personatges en una original adaptació de petit format "Peter Pan" (2019). Publica el 2020 el llibre de relats "El teu nom" (editorial Columna), finalista del premi Josep Pla de narrativa del mateix any.

MARTA NIELL CONGOST

Actriu, cantant i ballarina. Es gradua en interpretació d'art dramàtic a l'Institut del Teatre i rep formació musical al Taller de Músics. Ha treballat en alguns espectacles com Croades (2018, dir: Jordi Vilà, El Maldà) amb Cia. La Ràtzia; Qüestió d'Honor (2018, dir: Antonio Morcillo, Festival RBL). Ha protagonitzat alguns curtmetratges com Tardor (2021, dir: Helena Oller), projectat a D'A Film Festival. Ha participat en algunes ficcions com La Unidad (2019), Las leyes de la frontera (2020) i Bienvenidos a Edén (2021). Actualment està dirigint el seu projecte musical propi NICON.

Producció

NAN VIDAL Traducció i direcció escènica

Nan Vidal és autor, traductor i director. Ha realitzat els documentals socials Persones (BTV) Glocal Voices (BTV), Endeutats, sota la teranyina (Quepo). Com a autor ha escrit i dirigit les peces teatrals Eros al divan (Àreatangent), Desig Jam (Porta 4) i Silicona (Assajar és de covards). Ha coescrit i dirigit l'obra satírica System Errors (Porta 4). Des del 2018 participa al laboratori de Peripècies, liderat per Sergi Belbel, amb qui ha estrenat Fantasmès, IF-FI i Por4 (Sala Beckett). Des del 2008 compagina la direcció de la col·lecció de teatre per a joves FILA JOVE, a Vicens Vives, amb l'escriptura i la direcció teatral.

CARLES SOLSONA Direcció escènica i disseny sonor

Actor, director i dramaturg. Diplomàtic en interpretació al Col·legi del Teatre. L'any 2015, crea la companyia TEATR3S, on debuta com autor i director amb Otra Extraña Pareja (Teatre Lliure), Histórias Históricas (espai Maragall), Las Luchadoras (Metropol), i La reina de Gracia (Atrium Viladecans), un monòleg de temàtica Trans, que els portarà a col·laborar amb associacions com Generem i Enfemme. Signa també les micropeces Retornats (espai Poètic), Distàncies (eMaragall) i Quiero ser Tarantino. Dirigeix Frida Kahlo Viva la vida, d'Humberto Robles, un monòleg on es narra la soferta vida de la pintora mexicana, que els portarà durant el 2016 a fer gira per Catalunya, Espanya i Amèrica, i finalment a fer tres temporades a la sala Fènix de Barcelona (2017/19), on també col·laboren amb la il·lustradora Maria Hesse, oferint una exposició conjunta a la mateixa sala amb els dibuixos originals del seu llibre. També és un dels membres fundadors del Laboratori Peripècies (sala Beckett).

JUAN PABLO MAZORRA Direcció d'actrius i direcció de moviment

Forma part de la companyia Joglars des de l'estiu del 2016. La seva trajectòria comença el 2006 destacant la seva participació com a actor en Sexo, sexo, sexo. El musical, La Mujer de Bronce i El Monseñor de los anillos (premi a Millor Actor). Com a director compta amb més de 5 posades en escena entre les quals destaquen Fiat! (2008); Máés (2009); La niña que riega la albahaca y el príncipe preguntón (Premi a millor obra. 2009); La estatua de Maderno; Intermitentes (Selecció oficial a El Puente 14, Costa Rica 2014; Al Festival Sumar a Còrdova, Argentina 2015 i nominada a millor obra de teatre pel Talent Madrid 2016, Madrid, 2016); Sigue tus sueños, amb la companyia de teatre de centre de Don Bosco a Nova York. Com a productor ha participat a Al calor de Lorca (2014), Ese lugar donde nadie escucha (2015). Després de col·laborar amb Carles Solsona a La reina de gracia d, sabem com treballa i tenim clar el que podem aconseguir de les actrius gràcies a la seva feina.

CRISTINA FERRER Producció i distribució

Llicenciada en pedagogia, amb estudis de regidoria i producció, sumats a una llarga trajectòria, la converteixen en la aliada perfecte. Com a productora i distribuïdora d'espectacles de petit, mitjà i gran format, treballa a Els meus poetes, dirigit per Jordi Bosch; Pep Talk, d'Alberto Ramos i dirigit per Iban Beltran (Espai Brossa, 2014); Ara que ho tenim tot, de Lee Blessing i dirigit per Quique Culebras (Teatre Regina, 2014); Fusells, adaptat i dirigit per Daniel J. Meyer; Exacte, el món com no és, escrit i dirigit per Lara Sendim (La Seca-Espai Brossa 2016 i Teatre Maldà 2016); NINE, adaptació i direcció de David Pintó i protagonitzat per Mariona Castillo. També ha treballat amb FOCUS S.A. com a Secretària de Vicepresidència i del Dep. de Audiovisuals (2009-2012). En regidoria treballà amb Tito Lucchetti a La Família Irreal de Dagoll Dagom i a Animals de Companyia.

NIEN BOOTS Escenografia, vestuari i grafisme

Artista Visual formada a l'Escola Massana. Nien s'ha especialitzada en l'art comunitari, ella usa l'art com a eina per establir un diàleg o un debat. Sobretot, treballa amb persones joves en risc d'exclusió. Té la capacitat de treballar amb una gran varietat de materials. La seva obra és dinàmica i interactiva. La seva trajectòria artística i el seu coneixement del món dels joves, la fan la persona adequada per a encarregar-se de l'escenografia de l'obra que us presentem.

DANI GENER Disseny de llum

Dani Gener ha participat en 110 dissenys d'il·luminació, 9 direccions tècniques, 10 espais sonors, 4 dissenys d'espai escènic i 16 direccions tècniques de gira d'espectacles, treballant entre d'altres directors amb: Òscar Molina, Moisès Maicas, Marc Angelet, Ramón Madaula, Marc Vilavella, David Pintó, Roc Esquius, Xavier Morató, Ever Blanchet, Juan Carlos Lèrida. He treballat en sales co: Teatre Lliure, Teatre Victòria, Sala Beckett, La Seca, Teatre Gaudí, Versus Teatre, La Nau Ivanow, Teatre Tantarantana, Sala Muntaner, La Gleva, Teatre Akadèmia, Sala Atrium, Teatre Almeria, Teatre del Raval, El Maldà, Club Capitol, Teatre Poliorama, CCCB, Kursal Manresa, Sala la Planeta (Girona), Auditori de Girona, Teatre de Salt, Teatre de l'Aurora (Igualada), Teatro del Barrio (Madrid), Timbre 4 (Buenos Aires). I a festivals com: Festival Grec, Temporada Alta Girona, Temporada Alta Buenos Aires, Festival de Cap Roig, La Mostra de Teatre de Barcelona, Fitcam, etc.

LAURA DEL PINO Música i disseny sonor

Graduada en cant Modern i Jazz per l'Aula de Música Moderna i Jazz del Liceu, on actualment cursa el grau professional de trompeta. Des de ben petita la música ha format part de la seva vida. Actualment forma part de varis projectes, majoritàriament en l'àmbit jazzístic. Des de 2015 fa concerts, tant en solitari com en banda, al Festival Altaveu, Festival Sant Boi Sona, la Sala Salamandra, a festes de barri i a Centres Cívics i Casals. Des del 2018 compon temes propis i fa arranjaments. Al 2020 l'Ajuntament de Sant Boi va utilitzar el seu tema publicat 'Latelly' per al festival VIU L'ESTIU i per a l'acte pirotècnic de la Festa Major.

PAULA CASTILLO Comunicació

Actriu, dramaturga i productora. Diplomada en interpretació a Eòlia Escola Superior d'Art Dramàtic. Ha complementat la seva formació amb cursos tant de interpretació com de dramatúrgia a l'Obrador de la Sala Beckett amb Simon Stephens, Paco Zarzoso, Javier Daulte, Rafael Spregelburd i Pau Carrió. I a escoles com la Bobina i l'estudi Nancy Tuñón i Oliver. És graduada en Comunicació Audiovisual a la Universitat Pompeu Fabra. I actualment està cursant un postgrau de Producció a la Universitat de Barcelona. Ha participat en l'obra de teatre juvenil "80 anys sense ella" de la companyia Mima Teatre. Seleccionada a la 24a Mostra de Teatre del Teatre del Raval, on va guanyar el Premi a Intèrpret Revel·lació. Recentment ha estrenat "El Paradís del Relat", peça de creació col·lectiva dirigida per Jorge Yamam-Serrano a la mostra d'intèrprets emergents del Teatre Eòlia 2021.

GEORGINA ARMENGOU Projecte didàctic.

Producció Professional del món dels Recursos Humans amb més de 20 anys d'experiència en aquesta àrea. Ha treballat com a responsable de RH a Corre Corre, empresa de calçat esportiu. La seva última experiència ha estat com a directora del Sud d'Europa a la multinacional Levi Strauss. S'ha encarregat de la producció d'events com el dia de la comunitat, col·laborant amb associacions i oenagès relacionades amb temes de sostenibilitat, diversitat i inclusió social.

BERTA SOLÉ Projecte didàctic.

Creació de continguts Graduada en Humanitats per la Universitat Pompeu Fabra, ha cursat el màster de Professorat d'ESO i Batxillerat en Filosofia. També ha realitzat un màster en Literatura Comparada i Estudis Culturals. Actualment treballa com a regidora d'espais i coordinació d'activitats al CCCB. És responsable de públics i mediació de companyies d'arts escèniques i col·labora amb el Servei Educatiu del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB). Des del 2012, està involucrada en temes relacionats amb els debats, l'oratorïa i la paraula com a eina de diàleg.

Prensa

- S Potser el canvi comença amb obres com aquesta. The Guardian.
Lyn Gardner
- S Una obra intel·ligent i divertida que enganxa tant els joves com els adults.
Now Magazine, Susan G Cole
- S Un espectacle intel·ligent, que posa l'accent en la tecnologia i el bullying.
Persinsala, Alessio Nerone
- S Explora la importància que té la imatge per als adolescents d'avui en dia.
Sceneweb.fr

Premis

- S Writers' Guild Award com a millor obra per a joves, Regne Unit.
Scenic Youth. Regne Unit.
- S Orpheon Bibliotheque per a obres de teatre per a joves.
França
- S Jugend Theatre Preis,
Alemanya

Instagram
girlslikethat_obra/

Cristina Ferrer / tot.produccions1@gmail.com

Mòbil: 651 00 54 38